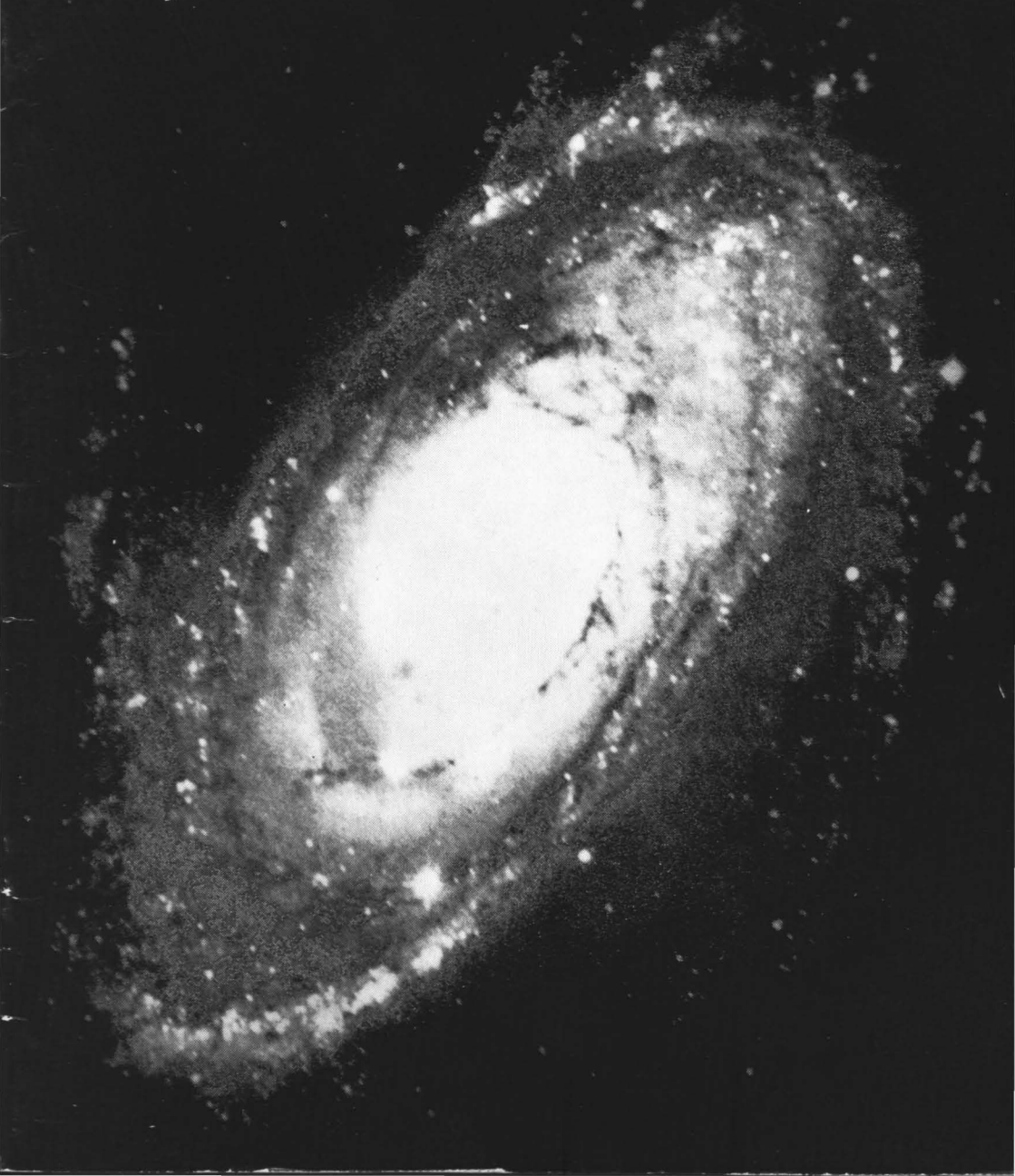

Galax

G a l a x

Årgång 4 - Nr 11 - November 1964

Tidn. adress:

M I S, Fack 2012, Malmö 2

Red. och ansv. utgivare:

A Holmqvist, G Carlsson och Y Freij

Innehåll:

Sidan:

Amerikansk TV-intervju om UFO-problemet....	-2
Mera censur och dubbelspel.....	12
Synd att skjuta små gröna män.....	14
Science Fiction.....	16
Rumstemperatur på Merkurius.....	17
Från forskningens fält.....	18
Bizon gör tefatsobservation.....	20
Amerikansk jordbrukare möter rymdmän.....	22
SÖKAREN - en ny tidskrift.....	24
Väldig rymdplattform i bana runt Mars.....	25

GALAX är ett medlemsblad för Malmö Interplaneta-
riska Sällskap, vilket på ideell grund vill göra
sitt bästa för att till allmänheten sprida upp-
lysning inom områden som ex livet i universum,
UFO-problemet, svunna kulturer, metafysik mm.

GALAX utkommer i början av varje månad med un-
dantag av juli och augusti, som är sammanslaget
till ett dubbelnummer. Den första fredagen i
varje månad avhåller också Malmö Interplaneta-
riska Sällskap sina sammankomster med föredrag,
film mm på Ungdomens Hus, Skolgatan 10, M:ö C.

Envar intresserad är välkommen som medlem i
sällskapet. Årsavgiften är 15:--, vilket bla
inkluderar en årgång av tidningen GALAX.

AMERIKANSK TV-INTERVJU OM UFO-PROBLEMET
""""""""""

Den nedan återgivna intervjun är visserligen inte högaktuell, då den ägde rum för något år sedan, men vi tycker det kan vara nyttigt med en liten tillbakablick, där man samtidigt får en påminnelse om det amerikanska flygvapnets välkända, men något osmidiga dimridå- och tystnadspolitik.

Intervjun ägde rum mellan följande tre personer: 1: Överstelöjtnanten i U S Air Force, Lawrence J Tacker, som bl a skrivit en bok där tefatens existens förnekas - tydligen föranledd av USAF, 2: Major Donald E Keyhoe, känd som en objektiv UFO-forskare och författare, ledare för UFO-forskningsorganisationen NICAP, samt 3: Den kända amerikanska kommentatorn Dave Garroway.

Hela utsändningen ger en tydlig prägel av att saken skall hållas "here" - man lägger särskilt märke till överstelöjtnant Tackers karaktäristiska undanlidningsmanövrer...

Garroway:(Till Tacker) Varför har flygvapnet ...varför har Ni skrivit en officiell bok om detta ämne?

Tacker: Därför att jag är av den åsikten, att NICAP och andra entusiastgrupper, som har en fanatisk tro på rymdskepp, motarbetar flygvapnet. Vad jag är emot, är de evinnerliga fantasierna om att Air Force hemlighåller informationer. Det är löjligt.

Garroway:Att påstå att det är löjligt bevisar ingenting, varken i den ena eller andra riktningen. Stämmer inte det?

Tacker: Det gör det. Å, Ni menar därför att jag sade löjligt. Nej - men jag kan bevisa att vi inte hemlighåller några informationer.

Keyhoe: Det kan Ni inte bevisa, för vi har händelser som Ni har hållit tillbaka.

- Tacker: Vad menar Ni med händelser som Ni har, och som vi skulle ha hållit tillbaka?
- Keyhoe: Jag talar om NICAP.
- Tacker: Vad är NICAP? En grupp av hobbyfolk!
- Keyhoe: Vill Ni säga detta om amiral Hillenkoetter... om överste Emerson, om överste Ryan från Air Force, om överste Mc Askan...?
- Tacker: De gör ett stort intryck på mig, hr major.
- Keyhoe: Vi har sänt kongressens medlemmar en konfidentiell berättelse, med en samling bevismaterial. I sin bok säger överste Tacker, att alla kongressmedlemmar som har talat med Air Force om detta ämne, har varit fullt tillfreds med de svar de fått... Representant Mc Cormick, majoritetsledare, säger däremot att ett kongressutskott, vars president han var, försökte att inhämta informationer (från Air Force) dock utan framgång, och att ett antal medlemmar var övertygade om existensen av oidentifierade objekt. Folkrepresentanten Joseph Karth uttalade, att flygvapnet hade nekat utlämna upplysningar, då de som skäl angav den nationella säkerheten.
- Tacker: Det är bestämt ett misstag. Vi har aldrig tagit tillflykt till den nationella säkerheten.
- Keyhoe: Vill Ni kalla Karth en lögnare?
- Tacker: Kallar Ni general White en lögnare? Har Ni läst förordet till min bok? (General White är Air Forces stabschef).
- Garroway: Vad sade Ni om förordet, hr överste? Vad kan det bevisa?
- Tacker: Jag frågade om han ville påstå att general Whites förklaring var falsk.
- Garroway: Med hänsyn till vad?
- Tacker: Med hänsyn till det faktum att man aldrig har funnit några rymdskepp. Att de inte existerar.

Garroway: Jag tror inte det var det vi talade om.

Keyhoe: Vi har brev från en rad kongressmedlemmar, som är bekymrade över hemlighållandet. De anser NICAPs berättelse vara ett bevis för objektens realitet.

Tacker: Det värsta nonsens jag någonsin läst, denna berättelse.

Keyhoe: Detta nonsens, som Ni uttrycker det, är underskrivet av den tidigare ledaren för den statliga hemliga tjänsten, viceamiral Hillenkoetter, av amiral Knowles, överste Emerson och i runt tal 200 vetenskapsmän, ingenjörer och andra, varav ingen räknas för att höra till den mentalsjuka typen. Ni är bekymrad (över censuren), och av vilken grund? Det ligger en fara i Air Forces nuvarande politik. Ni har i hundratal...

Tacker: Jag måste åter avbryta, för att betona, att det inte finns en sådan politik.

Keyhoe: Politiken har påvisats i Er bok - som skulle bortförklara den. Air Forces förordning 200:2 säger (avbryts av Tacker) "Air Forces strävanden skall riktas mot att hålla dessa (oförklarliga) rapporter nere på ett minimum,"

Tacker: Paragraf 18 säger, att alla informationers skall överlämnas till offentligheten och att ingen må hemligstämpelas.

Keyhoe: I alla fall är det inte...

Garroway: (svarar Tacker): Ja, men de informationer som kommer ut, är reducerade till ett minimum.

Keyhoe: 1957 anhöll vi om svar och uttalanden från er om ett antal händelser. Ni har inte en gång svarat.

Tacker: Jag har utlämnat till Er alla de händelser Ni begärde.

Keyhoe: Jag begärde fallet kapten Ryan, där

Air Force beordrade flygplan i kursen på UFO-jakt, och fallet med den F89 ... (Avbryts av Tacker)

Tacker: Vi har aldrig sänt ut flygplan för att förfölja dessa objekt.

Keyhoe: Vi har en bandupptagning och en rapport - den befinner sig i senator Monroneys kontor. (Det rör sig om en registrerad intervju, där kapten Raymond Ryan och förste officer William Neff från American Airlines beskriver denna UFO-jakt, vilken bekräftar att de från Air Force-basen Griffiss fick order om denna jakt. De medger att de avvek från kursen utan att meddela passagerarna, och att de förföljde UFOt till höjden av Ontariosjön. Kapten Ryan bekräftar vidare att Griffiss-basen beordrade att han skulle hjälpa USAFs jetjaktplan med att jaga och omringa det okända objektet. En resumé av denna händelse finns i NICAPs konfidentiella berättelse till kongressmedlemmarna).

Tacker: Ni säger att Ni har det (bandupptagningen). Jag har aldrig sett det. Jag har aldrig hört det.

Keyhoe: Ni kan när som helst få höra det. Jag har en kopia av berättelsen här.. Jag vill gärna nämna,.... att president Kennedy innan nyåret skrev till en av våra medlemmar och betecknade UFOs som ett "viktigt ämne". Vill Ni påstå att han är en av de vilseledda?

Tacker: Det är verkligen en viktig sak. Och jag vill genast betona, att flygvapnet inte bestrider möjligheten av dessa tingestars existens. Det förklarar bara, att det intill i dag inte har dykt upp något bevis som kan stödja det sensationella påståendet att det finns icke-jordiska farkoster i vårt luftrum.

Keyhoe: 1948 fanns det hos er en strängt hem-

lig berättelse som går ut på att dessa tingestar är interplanetariska, och existensen av detta dokument har Ni dementerat. Detta dokumentets existens blev första gången offentliggjort genom major Ruppelt. (Som senare avled i underliga omständigheter).

Tacker: Jag har aldrig hört talas om det.

Keyhoe: Major Ruppelt, UFO-kommissionens ledare, uttalade att det var ett svart dokument, på vars omslag det stod stämplat "strängt hemligt". Senare kontrollerade vi detta med major Fournet, som vid den tidpunkten också tillhörde denna kommission och nu sitter i vår styrelse. Jag har ett brev som jag senare vill visa Er, och vari han skriver: "Jag bekräftar härmed existensen av två dokument, som flygvapnet förnekar:

1. En berättelse från den hemliga tjänsten, rörande UFOs, utarbetad 1948 av den organisation, som senare blev flygvapnets avdelning för UFO-rapporter (ATIC).

2. En analys från den hemliga tjänsten över specifika egenskaper om UFO-informationer, som jag utarbetade för flygvapen-högkvarteret 1952.

Då båda dokumenten fortfarande var märkta "hemligt" då jag såg dem sista gången, kan jag inte avslöja deras innehåll.

Tacker: Jag kan utan vidare säga, att det inte finns några dokument av denna art i flygvapnet.

Garroway: Kan Ni tillåta Er, i Er officiella tjänst, att erkänna ett sådant dokumentets existens, när det är hemligt?

Tacker: Kunde jag vad?

Garroway: Såvida ett sådant dokument finns, och var stämplat "strängt hemligt" eller

"hemligt", kunde Ni då erkänna dess existens, som överstelöjtnant i USAF?

Tacker: (Efter någon tvekan): Jag betvivlar det. Men då jag är fritagen från min tystnadsplikt och har genomgått alla dokument, kan jag säga: det finns inget dokument av den arten.

Garroway: Men Ni har dock just sagt, att Ni betvivlar att Ni skulle bekräfta dess existens?

Tacker: Jag kan säga att det inget finns.

Keyhoe: Det skulle intressera mig att höra Er förklaring på observationerna över Washington (avbryts av Tacker) (Detta rör sig om observationerna den 20/7 1952 över Washington National Airport samt flygbasen Andrews, över Vita Huset och Capitoleum.

Keyhoe: (Fortsätter efter Tackers avbrytande) ...Ni förklarar dessa saker som temperaturinversioner. (Spegling där kalla och varma luftlager möts.

Tacker: Ja, det stämmer bra.
(Inversionsteorin som flygvapnet använder, har av följande personer förklarats som omöjlig: Dr John Hagin - han är en känd radioastronom och senare ledare för marinens Vanguard-projekt, - chefskontrollant Harry Barnes, som själv tillsammans med fem kolleger följde UFO:na på radarskärmarna i Washington 1952, samt av flygvapnets major Lewis Nonnan jr, som är radar-expert och specialist på temperaturinversioner. Han är också jetpilot).

Keyhoe: Ni förklarar (i boken) att dessa föremål inte uppfångades av radarn på flygbasen Andrews?

Tacker: Det har jag inte sagt.

Keyhoe: Hurså?

Tacker: Nå - på Andrew-basen. Ja, det är riktigt. De fanns på radarskärmarna på National Airport.

Keyhoe: Jag har en rapport, undertecknad av en ~~av~~ flygvapnets väderobservatörer, samt en radarexpert som befann sig i kontrollrummet på Andrew-basen. Rapporten berättar hur dessa fläckar visar sig på radarskärmen... (utdrag av rapporten som befinner sig hos NICAP: "Objekten visade sig på radarskärmen, ...som om de närmade sig landningsbanan... deras flygning var ordnad och rak... hastighet - vid omställning till annat område - uppskattad till över 1.400 km/tim... det är fasta, klara fläckar, inte suddiga, vilket är brukligt vid väderfenomen... storleken kan uppskattas till 30-60 meter i diameter... efter att ha passerat landningsbanan, delade sig objekten åt, och manövrerade med stora hastigheter, större än något flyg jag någonsin sett").

Tacker: Vi betraktar inte dessa människor som experter. Jag själv har 4.000 timmar vid radarskärmarna bakom mig.

Keyhoe: Många människor är experter vid radarskärmarna... de leder bl a ner flyg på landningsbanan. Låt mig få lov att klargöra detta. Denna person försäkrar, att man har följt objekten på radar - de kom i formation, skilde sig åt och manövrerade med hastigheter på över 1.400 km/tim. Ni avvisar utan vidare det hela.

Tacker: Alldeles riktigt.

Keyhoe: I Washington National Airport såg radarexperterna dessa föremål flyga med 11.500 km/tim...

Tacker: En radarman är ingen expert, major Keyhoe. (Vid ett tillfälle under denna intervju uttryckte Garroway på ett hövligt sätt ogillande ~~av~~ flygvapnets metoder att diskvalificera UFO-rapporterna. Några av hans frågor

lät hans 27-åriga erfarenhet på det astronomiska området skina igenom).

Garroway: (Citerar Tackers bok, som är godkänd av flygvapnet): "Många observationer har rapporterats av kompetenta och ärliga vittnen. I vartenda fall ser det dock ut som om det är en eller annan otillfredsställande sak i samband med observationen, t ex observationstidens korta intervall... (frågar Tacker): När Ni ser Marilyn Monroe gå förbi, bara en enda sekund, skulle det vara tillräckligt?

Tacker: Jag skulle troligen känna igen henne.

Garroway: Jo - det tror jag också. Jag citerar vidare: "Otillförlitliga avståndsbedömningar av observatörerna." Hur vet man vad som är otillförlitligt?

Tacker: I regel genom enkla matematiska beräkningar i ATIC.

Garroway: Hur vet man där, vad avståndet har varit?

Tacker: Nå, helt enkelt på grund av den uppgivna storleken kan vi beräkna avståndet.

Garroway: Men objektet är obekant.

Tacker: I regel är storleksordningen angiven i rapporten. Objektet och dess ungefärliga storlek.

Garroway: När man inte vet vad objektet är, hur kan man då uppge dess storlek?

Tacker: Man uppger den storlek man ser vid observationen.

Garroway: Jaså, vinkelstorleken?

Tacker: Alldeles riktigt.

Garroway: Men det säger då ingenting om avståndet, eller...?

Tacker: Åh, man kan därav beräkna avståndet, - säkert.

Garroway: Vid observation av ett objekt som en stjärna, planet eller liknande?

Tacker: Ja.

Garroway: Jaså - det skulle intressera astronomerna. Det är inte dopplereffekten.

Tacker: I början var undersökningsmetoderna inte så goda. Ämnet var nytt. Samtidigt tog dessa romanskriverier - som Keyhoe's bl a - sin början.

Keyhoe: Jag vill göra ett förslag. Jag är villig att, tillsammans med Er, träda fram inför offentligheten och framlägga allt det som vi inte har tid till här. Såvida Ni kan bevisa att det Ni säger är sant, vill jag träda tillbaka från NICAPs ledning och anmoda styrelsen att upplösa organisationen.

Tacker: (Efter att ha nämnt alla de stödpunkter, underrättelsesystem osv som står till flygvapnets förfogande).

När jag jämför med det Ni förmodligen har till förfogande av utrustning - en skrivmaskin och litet brevpapper - så faller det just inte ut till Er fördel. Jag anser det är löjligt.

Keyhoe: Vår utrustning består av ca 200 rådgivare, däribland första klassens astronomer, raketspecialister, satellitobservatörer... vi är representerade på alla områden av rymdfartsplanläggning... Kort sagt, Ni har order till att förneka detta (UFO:nas realitet och flygvapnets censur). Det är Ert arbete.

Tacker: Det är fel.

Keyhoe: Jag vill betona om att här förklara ett enda fall.

Tacker: Jag - ja, gärna för mig, sätt igång.

Keyhoe: Senast i augusti, såg två poliser vid Red Bluff (Kalifornien) ett objekt som svävade 150 meter över deras patrullbil och som satte deras radio ur funktion. Objektet undersökte jorden med en röd strålkastare. Polismännen riktade sökarmljuset på det, och det steg ögonblickligen uppåt med stor hastighet. USAF:s radarstation i Fed

Bluff uttalade, att man hade följt objektet på skärmarna. Man uttalade till "Chronicle" i San Francisco...

Tacker: Flygvapnets radarstation i Red Bluff har inte följt något objekt på skärmen. Man säger där, att man över huvud taget inte har haft något på skärmen.

(Ur "Chronicle", San Francisco: "Radarstationen i Red Bluff har offentliggjort att man den 13 augusti kl. 23.45, vid samma tidpunkt som polispatrullens observation började, har följt ett objekt på skärmen.")

(Ur "Daily Observer", Corning: "Ett av objekten hade dykt upp på skärmarna på radarstationen vid Red Bluff. Nu på morgonen var man dock mycket mera svävande på radarstationen, än under lördagsnatten, då man utan omsvep bekräftade polismännens rapport."

Keyhoe: Vi har bett Er om ett uttalande i denna sak, och Ni påstår att folket har blivit lurade av planeten Mars och stjärnorna Aldebaran och Betelgeuze.

Tacker: Alldeles riktigt.

Keyhoe: Vi har låtit Haydenplanetariet i Boston, samt andra astronomer, företa en undersökning... Mars kom upp över horisonten först 1 timme, Aldebaran 2, och Betelgeuze 3 timmar senare.

Tacker: Där finns temperaturinversioner... det ger en refraktion och en spegling upp över horisonten.

Garroway: Hur mycket refraktion?

Keyhoe: Aldrig 3 timmar... En stjärna, som kommer upp först 3 timmar senare, kan inte reflekteras upp över horisonten.

Tacker: Jag återgiver bara, vad vårt vetenskapliga team har sagt, det är allt.

Keyhoe: Ni sätter Ert ord mot astronomer, som dagligen arbetar med dessa problem.

Tacker: Jag begagnar vittnesbörd från de astronomer, som arbetar för US Air Force, min herre.

Keyhoe: Under kontrakt, och med ördar till att bortförklara allt, tills Ni är färdig att tala.

Tacker: Det är ju löjligt. Kan Ni inte vända plattan? Ni tror ju inte själv på den!

S L U T !

MERA CENSUR OCH DUBBELSPEL...
 |||||

För något år sedan sände CBS Television System i New York den 22 januari mellan kl 22 och 23 ett reportage om prominenta vetenskapsmäns syn på UFO-problemet.

Då major Donald E Keyhoe sade: "Nu ska jag avslöja något för er om UFOs, som ni ännu inte har hört", blev det nästan omedelbart slut på ljudet, medan hans bild fortfarande syntes på TV-tutan. En talesman från stationen uttalade senare, att majoren hade varit i färd med att "avge en förklaring som inte hade varit anmäld innan". Det betecknades som kringgående av föreskrifterna, enligt vilka varje ord krävde tillstånd!

Denna händelse ägde rum för något år sedan, och man hade kunnat tro att betingelserna skulle vara så förändrade att det inte längre vore nödvändigt att passa på allt vad som säges beträffande UFOs och därmed besläktade ämnen.

En annan händelse som kan sättas i samband med ovannämnda ägde emellertid rum då den första amerikanska astronauten, John Glenn sändes upp.

Vid en viss period på turen runt Jorden blev Glenn gång på gång avbruten; strax när han började tala, ibland ett par sekunder, ibland ända upp till 10 sekunder. Speakern från TV med-

delade litet senare - tydligen beordrad därtill - att man kanske hade märkt att det var små uppehåll i Glenns sändningar. "Det beror på", sade han, "att det inte talas i dessa perioder".

Det är alltsammans i sin fulla ordning, det märkliga är bara, att varje tystnadsperiod avslutades med ett "roger" från Mercurykontrollen. "Roger" betyder "förstått" eller "uppfattat". Detta betyder att Glenn, även under "tystnadsperioderna", gav upplysningar vidare till Mercurykontrollen.

En av de anmärkningar som smög förbi censuren i Mercurykontrollen på originalutsändningen var:

"Jag ser mycket skarpa ljus - som ljusklot - strax utanför mitt fönster".

(Det kan påpekas att det inte rörde sig om de så kallade "eldflugorna", som han senare berättade om). Uttalandet om dessa eldklot fanns inte med i någon av de återutsändningar som senare skildrade rymdfärden.

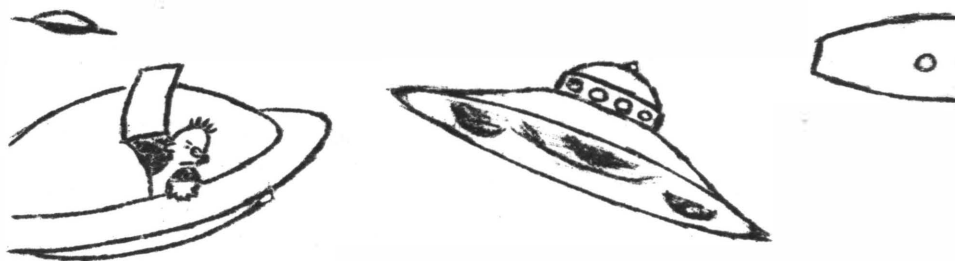
Man kan av detta se, hur man alltid "passar på" vad som släpps ut till allmänheten...

+++++

"Var finner man vägen till sådan vishet som leder till förverkligande av frid?"

"Inom sig själv. Där går den enda stig som leder till vishet och slutlig befrielse från de lägre planens elände. Och ens klarhet om detta kan växa, endast om man i mildhet hjälper andra, uppmuntrar dem att själva söka sina stigar mot klarheten och befrielsen ur okunnighetens förbannelser. På så sätt skall ens egen klarhet växa och ens eget lidande gradvis upphöra. Var och en som önskar denna väg måste börja vakna, tänka och odla sådan meditation som leder till de av det inre gudomliga ljuset genomlysta medvetenhetsplanen." - Li -

SYND ¹⁴ ATT SKJUTA

MERA än 8.300 gånger har amerikanska flygvapnets experter på flygande tefat under de senaste 16 åren ryckt ut för att undersöka mystiska händelser. Även om man i de allra flesta fallen har hittat helt naturliga förklaringar på de mystifierande fenomenen återstår åtskilliga oförklarliga fall. Resultatet är att man i dag mer än någonsin diskuterar vad man ska göra - inte OM utan NÄR "de små gröna männen" dyker upp (eller ned) på vårt klot. Det är en diskussion där vetenskapsmän och andra experter är mer engagerade än den stora allmänheten.

Senast har tidskriften "Fact" gjort en seriös enkät, där såväl regeringsmedlemmar som internationella jurister och kyrkans folk ger sin syn på saken. Representanten för den amerikanska regeringen säger:

"Marsmänniskor eller andra exterritoriella varelser omfattas av USAs vanliga lagstiftning. Mördar man en liten grön man blir man anklagad för mord. Den lilla gröna mannen skall betraktas som immigrant, och en immigrant mördar man inte ostraffat."

"Regeringsrepresentanten har fel", svarar en talesman för den juridiska vetenskapen. "Lagen om mord syftar enbart på medlemmar av homo sapienssläktet. Nya lagar måste därför utfärdas, om en interplanetarisk varelse mördas på vårt klot."

SMÅ GRÖNA MÄNN

Härtill replikerar emellertid en annan jurist, att de så kallade små gröna männen bara kan omfattas av vår lagstiftning, om man rimligen kan påstå att de har mänskliga drag. Har de inte det, faller ett eventuellt mord på dem under djurskyddslagen, och den innehåller inga mordparagrafer.

En representant för organisationen "Internationella jurister" säger: "Problemet har vid flera tillfällen varit uppe till behandling på våra kongresser. Jag är övertygad om att vi nästa gång - i Tokyo - måste försöka finna en saklig lösning på problemet."

Kyrkans talesman hänvisar till morallagarna, medan militärrepresentanten förlitar sig på den amerikanska soldatens disciplin. "I överensstämmelse med den vill han ålägga sig själv den traditionella behärskning och naturliga hjälpsamhet som är typisk för den amerikanska soldaten."

Men en politiker är skeptisk:

"Jag är tyvärr säker på att det kommer till blodsdåd, när den första icke-jordiska rymd-mannen landrar här. Vi fruktar det vi inte känner till, och frukten transformeras till våld. På hundra år har vi inte lärt oss att acceptera negrerna. Därför bör vi omedelbart skapa nya lagar som skyddar de små gröna männen när de kommer."

SCIENCE FICTION

av Denis Lindbohm, Malcon Cirkeln.

Många seriösa sökare hyser en instinktiv och djup misstro mot den litteraturform, som går under namnet "science fiction". De anse att den snarare dimlägger än klarlägger de universella problemen och att den uppställer hypoteser utan ringaste förenkling i verkligheten för att stöda de fria fantasierna - med andra ord att denna litteratur mera är fiktiv science än science fiction. Och för all del: Det vimlar av böcker med en absölut ohållbar grund. Men så är det ju inom alla litteraturformer. Ufologien har sina myter och sina realiteter, religionen och filosofien likaså. Pojkboksäventyr, sagor, operetter utgör varje litteraturarts svans på ont och gott och man får ta det onda med det goda.

Inom sf finns böcker, fyllda av fruktansvärd rappakalja. Men där finns också böcker av hög stilism. En Bradbury, en Simak, en Heinlein får inte förbigås därför att man råkat läsa någon oklippt sf-Beatles i misshugg någon gång. Själv kom jag i kontakt med sf 1940, då jag var 13 år gammal. Jag blev fullständigt desorienterad och förstod inte ett dugg. Men efterhand började en del begrepp klarna till och samtidigt blev jag nyfiken på de vetenskaper, som omnämndes i nära nog varenda novell. Jag började låna hem böcker om astronomi, biologi, elektronlära, psykologi, atomfysik (sistnämnda av mycket primitiv art på den tiden, för ingen var intresserad av något så oanvändbart som u r a n ...)

Mitt intresse för Vetenskapen (den stora, som omsluter alla de otaliga delvetenskaperna) tänades av sf. Och under årens lopp fostrades jag av mitt sf-läsande till vidsyn: Allt kan vara möjligt, även om vi i detta enkla nu inte har kunskaper nog att omsätta det i realitet. Jag lärde mig att acceptera. Även det ofattbara och det motbjudande - för att acceptera är inte att sanktionera, erkänna är inte att godkänna. Men

även när man inte kan godkänna ett ting eller ett skeende så är det av vikt att man erkänner det, erkänner att det har existens och att det alltså måste ha någon motivation, vara orsakat av alltings stora kausalmatta. Ingenting kan ha existens i strid mot naturlagarna. Det låter så självklart. Ändå är det så praktiskt och vardagligt sett svårt att fatta.

Sf fostrar. Sf danar psyket till vidsynthet och tolerans. Det finns många vägar fram till klarhetens gryningsrand och sf är en av dem, så döm inte en hel genre efter dess obscent viftande svans - för en sådan obscen svans har ju strängt taget varje genre, även om den inte alltid utgöres av strålpistoler, monster, galna vetenskapsmän och vrålande raketskepp.

Litteraturanvisning:

Ray Bradbury: Invasion på Mars. (Norstedts).
Clifford Simak: Rymden vårt öde. (Wennerbergs).
Robert Heinlein: Dubbelstjärna. (Prisma).
H G Wells: Gudarnas föda. (Natur & Kultur).

=====

Runstemperatur på Merkurius

=====

Nya intressanta astronomiska upptäckter följer slag i slag. De senaste upptäckterna gäller bl a planeten Merkurius, som hittills alltid har ansetts vara en fullständigt död planet - ett glödande inferno på solsidan med ca +400°C, och ungefär lika odräglig temperatur på den mörka sidan, fast på andra sidan nollstreck; närmare bestämt nära den absoluta nollpunkten, eller ca -273°C. Planeten anses befinna sig för nära solen för att liv skulle kunna existera där, och man har ej heller kunnat upptäcka någon atmosfär på Merkurius.

Nu meddelas emellertid från Australien, att Merkurius av allt att döma har en atmosfär. Den är 700 gånger tunnare än jordens, men tillräck-

ligt tät för att kunna transportera värme från solsidan till den kallare baksidan på planeten. På denna baksida skulle det enligt den australiska rapporten råda vanlig rumstemperatur.

FRÅN FORSKNINGENS FÄLT

När de framtida månresenärernas farkost dyker ner under månens horisont avbryts alla teleförbindelser med jorden. Hur skall man lösa detta och andra kommunikationsproblem i tymden? Är det möjligt att lösningen ligger i en förening av västerlandets högst rationella vetenskapliga tänkande och Österlandets mystiska läror om yoga och parapsykologi? Tanken verkar oss mest sagt fantastisk. Men i den här artikeln från Calcutta frågas på allvar:

KAN PARAPSYKOLOGISK TELEPATI

LÖSA RYMDFARARENS KOMMUNIKATIONSPROBLEM?

Studier av yoga kan lämna värdefulla bidrag till förberedelserna för rymdresor, tror prof. H. N. Banerji, som förestår den parapsykologiska institutionen vid universitetet i Rajasthan. Han säger att yogis kan utnyttja telepatin för att hjälpa vetenskapsmän och rymdresenärer.

Av samma uppfattning är en professor i zoologi vid Yale-universitetet; denne har nyligen uppmanat parapsykologer "att förbereda sig på framtida experiment i ESP (Extra-Sensory Perception) i samarbete med den amerikanska statens rymdprogram".

Två vetenskapliga organisationer i USA uppges redan bedriva forskning på området. Det amerikanska flygväpnets rymdforskningsinstitut håller på med telepatiskt arbete i sina laboratorier i Cambridge, Massachusetts. National Aeronautics and Space Administration (NASA) sysslar också med telepatiska studier i sin avdelning för avancerad forskning och teknologi. Det uppges också att ryssarna intresserar sig för yoga i samband med bemannade rymdflyg-

ningar. Användandet av telepati i kommunikationer mellan jorden och månen har omfattats med intresse även i Tjeckoslovakien och vissa västländer.

Yoga utgår från den psykologiska föreställningen att man genom att uppöva sinnet kan nå vissa högre medvetenhetsnivåer för ökad andlig insikt. Vid utövandet skall man vanligen inta vissa föreskrivna kroppsställningar, s k "asanas", behärska andningen osv. Man tror att man med yogas hjälp kan ändra kroppsstorlek, färdas i luften och skärpa syn och hörsel.

Äkta yogis tar bestämt avstånd från ett användande av krafterna för sådana "magiska" ändamål, men det är denna aspekt av yoga och yogans "asanas" som hjälpmedel för att stärka kropp och själ, som vanligen tilldrar sig intresset i västerlandet.

Yogas roll på sådana vetenskapliga områden som rymdforskning vilar på användandet av den extrasensoriska perceptionen. Radiovågorna rör sig med ljusets hastighet, 300.000 km i sekunden. Ett radiomeddelande från t ex Pluto, den mest avlägsna planeten i vårt system, skulle behöva tio dygn för att nå jorden. Detta innebär att det är omöjligt att uppehålla kontakt mellan jorden och rymdskeppet. Rymdresor till Pluto är långt ifrån aktuella.

Men samma problem uppstår också vid bemannade färder till månen. Varje gång en rymdfarkost i sin bana hamnar bakom månen uppstår 30 minuters avbrott i kommunikationerna. Under denna tid kan farkosten inte uppehålla kontakt med jorden. Detta kan endast göras om man tillgripser kontakt av extrasensoriskt slag.

Professor Banerji har länge sysslat med att utforska uppenbara extrasensoriska förbindelser mellan lärare och elever, samt mödrar och barn. Han har med framgång upprepat prov i Moskva, Durham i USA och på andra ställen i väst.

Han säger att parapsykologerna har lyckats att vid upprepade tillfällen påvisa telepati under noga kontrollerade laboratorieförsök, men de har ännu inte lyckats upprepa denna viljemässigt. När de har kommit så långt, kommer ESP

eller telepatin att spela en viktig roll vid vetenskapliga forskningar, inte minst vid rymdresor.

Dr Banerji tror att varje människa undermedvetet har telepatisk förmåga, men att hennes medvetande motstår sådana irrationella krafter. Om medvetandet rensas på hämningar, vilket kräver en viss atmosfär, kan den extrasensoriska förmågan få fritt spelrum.

Enligt dr Banerji kan narkotika och liknande preparat bidra till att lossa medvetandets hämningar och väcka dess krafter. Meskalin, som utvinnes ur peyote-kaktusen i Mexiko, användes i stor utsträckning i USA för att temporärt förändra sinnet. Tanken är alltså ingalunda ny.

En viss diet föreskrives för yogans utövare. Den parapsykologiska institutionen vid universitetet i Rajasthan håller nu på att experimentera med vissa droger som traditionellt hör ihop med dieten. En av dessa växter är Canavis Sativa, i Indien kallad "ganja", som av yogalärjungar i sekler har använts som hjälpmedel för koncentration. "Ganja" är den torkade blomställningen av denna växt, som är mellan en och två meter hög. Inget forskningslaboratorium har ännu undersökt växten och man vet inte mycket om dess kemiska sammansättning.

Institutionen håller nu på att utföra en farmakologisk analys av växter ur fysisk, kemisk, psykologisk och psykisk synvinkel.

Ur SDS

BIZON GÖR TEFATSOBSERVATION

En 10-årig pojke från Hubbard, Oregon, USA, säger att han sett ett "kvadratformat flygande tefat". På torsdagen fortsatte undersökningarna och utfrågningen av pojken, som heter Mike Bizon, återupptogs. Man fick honom dock inte till att ändra berättelsen.

Mike höll på med sin morgonsyssla, att leda familjens ko ut på bbetesängen kl 7.00, när han fick syn på ett "silverglänsande föremål" på det närbelägna vetefältet. Han sade, att under

tiden han iakttog det höjde det sig sakta upp i luften till omkring telefonstolpshöjd och därefter "pilade" det rakt upp. Mike sade att det sände ut ett konstigt ljud strax då det lyfte.

Mikes moder, mrs L M Bizon, säger att pojken kom springande in i huset i måndags morse "blek som ett lik" och "så skrämde att hans läppar skälvde". Han ville att hon skulle följa med honom till fältet, men hon blev också rädd, och telefonerade sheriffen Sherlie H Davidson.

Davidson rapporterar att han var på platsen kl 8.30 fm, och blev så övertygad efter att ha studerat det så kallade landningsområdet, att han omedelbart kontaktade arméns flygvapenbas vid Camp Adair.

"Någonting hade pressat ned vetet och det fanns tre särskilda områden omkring tre meter från varandra där det såg ut som om någonting hade vilat", sade Davidson.

"Antingen såg pojken någonting eller också hade han hallucinationer", sade sheriffen. "Ljög gjorde han i varje fall inte", tillade han.

Löjtnant Frank Rezac, från Portlands luftförsvarssektion, ledsagade ett inspektionsteam till Bizons farm strax efter middagstid. Rezac sade att de inte kommit dit för att vare sig bekräfta eller förneka närvaron av nämnda objekt, utan endast för att bekräfta fakta och sända dessa vidare till högkvarteret.. i detta fall McChord Air Force Base.

Rezac lade märke till att det inte fanns några variationer i pojkens berättelse trots upprepad utfrågning. Timmerhuggare från Hüb-bard såg platsen och sade att "vetet var tillplattat som kronbladen på en blomma eller som om en våldsam vindstöt hade plattat till det från mitten. Det låg jämnt i alla riktningar."

"Portland Reporter", 21 maj 1964.

+ + + + +

AMERIKANSK JORDBRUKARE MÖTER RYMDMÄN

NEWARK-VALLEY. En lantbrukares påstående att han talat med två Marsmänniskor som landade med sitt ryndskepp på en av hans åkrar, har väckt stor nyfikenhet i Tioga County och är dagens samtalsämne.

En sheriff från Tioga County intervjuade lantbrukaren, Gary T Wilcox från Davis Hollow Road, och fick en redogörelse av honom.

Den federala undersökningsbyråns Bingham-avdelning informerade om det inträffade och underrättade i sin tur FBI:s Albany-avdelning som slutligen förde meddelandet vidare till flygvapnet.

Gary Wilcox är 27 år och sköter ett 250-tunnlands lantbruk med tonvikten på mjölkkor. Gården är belägen några kilometer nordöst om Newark Valley. Han sade att en "representant för den federala undersökningsbyrån" också hade besökt honom för att få reda på vad som hade inträffat på en isolerad del av hans ägor.

Mr Wilcox, som av grannarna beskrivs som en hårt arbetande lantbrukare, avvisade till en början en reporters försök att intervjua honom om händelsen, men gav honom slutligen följande redogörelse av vad som hände:

Strax före klockan 10.00, beslöt han att undersöka ett V-format fält i utkanten av ägorna för att se om jordmännen lämpade sig för plöjning. Fältet var nästan fullständigt omgivet av träd.

Medan han närmade sig fältet, som är beläget ca halvvägen kilometer från gården, såg han ett glänsande föremål som han först trodde vara ett kasserat kylskåp som hade stått på ängen en längre tid. Men allt eftersom han kom närmare, förstod han att det glänsande föremålet inte var ett gammalt kylskåp. Hans nästa tanke var att det var en vingtank eller någon annan flygplansdel som hade fallit ned på fältet.

Det glänsande föremålet verkade vara gjort

av aluminium, men det verkade samtidigt vara mera beständigt än aluminium och tycktes besitta metalliska egenskaper helt olika dem han kände till. Föremålet var omkring 20 fot (6 m) långt och 16 fot (4,8 m) brett och hade formen av ett ägg. Han rörde vid det men förnam ingen värme.

Han kunde ej se någon dörr eller öppning, men helt oväntat dök två människoliknande varelser upp. De var ungefär 4 fot (120 cm) långa och bar kläder som tycktes sakna sömmar. De hade huvudbonader som täckte hela ansiktet.

Han kunde inte urskilja några ansiktsdrag just på grund av dessa huvor. De hade armar och ben, men han kunde inte avgöra om de hade fötter och tår.

"Var inte rädd", sade en av figurerna på flytande engelska, "vi har talat med människor förr. Vi är från den planet ni kallar för Mars". Wilcox var säker på att detta var någon som ville spela honom ett spratt, men konversationen fortsatte. Den ena av varelserna stod ca 1,5 meter från honom och den andra något längre bort, nära rymdfarkosten. Deras röster tycktes komma snarare från deras kroppar än från deras övertäckta huvuden.

"De var väldigt intresserade av gödningsmedel", erinrade sig Wilcox.

De gav uttryck för ett ansenligt intresse för spridning av gödning och över olika gödningsmedels användningsområden.

Marsmänniskorna förklarade att deras föda växte i atmosfären, men förändringar i universum beräknades skapa nya problem. De sade, att de besökte jorden för att erhålla informationer om bland annat gödningsämnen. De visade sig veta mycket litet om dessa saker och frågorna de ställde kunde ha kommit från ett barn.

Båda bar på en bricka fylld med jord som de antagligen tagit på fältet. De sade sig endast kunna resa till vår planet vartannat år och de utforskar för närvarande det västra halvklotet.

"När de talade om rymden eller skeppet hade

jag svårt att följa med i deras resonemang", sade Wilcox. Marsvarelserna sade att de endast landade på dagen då det var ljus, därför att deras skepp var mindre synligt i dagsljus. De uttryckte sin förvåning över att Wilcox hade sett maskinen.

De två varelserna sade att astronauter från jorden inte skulle ha stor framgång med rymdresor. Astronauter som färdades i den yttre rymden skulle dö efter att ha vistats i rymden ett år, därför att deras kroppar inte var anpassade efter sådana förhållanden, sade de.

Varelserna frågade om han hade något gödningsämne. Wilcox svarade ja och de frågade sedan om de kunde få litet. Wilcox gick då efter en säck konstgödning åt dem, och medan han gjorde detta lyfte rymdfarkosten. Det hördes inget dån, syntes inga eldsflamnor eller rök-moln.

"Efter några sekunder var farkosten utom synhåll", sade Gary Wilcox.

Han återvände till ladan, hämtade en säck gödningsmedel och bar ut den till den plats på fältet där marsvarelserna hade varit. Han lämnade säcken där. Den var borta då han återvände följande dag.

Ur "The Evening Press", Bingham, 7 maj 1964, via "Saucer, Space & Science".

SÖKAREN - en ny tidskrift för SÖKARE

SÖKARENS debutnummer är precis lika intressant och läsvärd som förhandsreklamen utlovade - och man kan bara hoppas att den kommer att nå den vida läsekrets den utan tvivel är berättigad.

Ur Boken "Yoga" av yogin och författaren Swami Narayananda får man en god analys av Bhakti-yoga; en av de metodér som hjälper aspiranten att uppnå slutmålet. Alarik Degerman fortsätter på ämnet yoga; han skriver om vänsterhandsträningens inverkan på intelligensen, och han bi-
(Forts. sid.28)

VÄLDIG RYMDPLATTFORM I BANA RUNT MARS

av David Lever

Vetenskapsmän i tjänst hos Förenta Stater-
nas regering håller just på med en omfattande
undersökning när ni läser detta. De försöker
bekräfta att en jättelik rymdplattform med le-
vande varelser ombord kretsar runt planeten
Mars.

Den populäraste uppfattningen bland vetenskapsmännen är att Phobos, en av den mystiska Röda Planetens månar, troligen är en väldig rymdplattform, uppskattningsvis 5 miles i diameter. En bekräftelse av denna teori skulle komma hela vår värld att skaka, eftersom rymdplattformen inte är gjord av människor, utan av intelligenta varelser från Mars eller någon annan planet.

En tokig teori? - Nej, säger sådana världs-
auktoriteter som fysikern dr Fred Hoyle, ast-
ronomen S Fred Singer och den ryske planetfy-
sikern I S Shklovsky. Under de närmaste 18 må-
naderna kommer Förenta Staternas regering att
spendera 55 miljoner dollar för att finna ut
om satelliten som roterar kring Mars är en på
konstgjord väg skapad rymdplattform.

"Raketförsök är under förberedande för att bestämma huruvida Phobos verkligen är en jättelik roterande rymdbas", säger Raymond E Wilson, ledare för NASA:s avdelning för tillämpad matematik. Då Wilson första gången gjorde detta överraskande uttalande, igångsatte "The Inquirer" en undersökning bakom den officiella säkerhetens kulisser för att få fram fakta om detta rymdprojekt till våra läsare. Vi upptäckte, att nästa Mariner-raket, som man beräknat sända upp sent i höst eller tidigt nästa vår, är avsedd att passera nära planeten Mars och kommer att föra med sig speciell utrustning för analysering av det ljus som Phobos reflekterar.

Vetenskapsmän säger, att om månen reflekterar ljus efter samma mönster som aluminium, då

bekräftar det att Phobos är en rymdplattform och inte en naturlig måne. Även om Mariner-raketen missar sitt mål - och hittills har tre misslyckanden inträffat i följd - kommer nästa raket att försöka igen, denna gång med ytterligare instrumentutrustning, avsedd att upptäcka existensen av liv på planeten eller dess månar.

Varför misstänker vetenskapsmännen att Phobos kan vara en konstgjord rymdplattform och inte en naturlig måne? "The Inquirer" intervjuade astronomer och fysiker. Detta kom vi fram till:

Phobos och den andra månen, Deimos, upptäcktes av den amerikanska astronomen Asaph Hall år 1877. Under mer än 80 år brydde sig ingen mycket om dem. De var ju så små - omkring 5 miles i diameter. Man har inte heller tagit något bra fotografi av Phobos eller Deimos. Jordens atmosfär inverkar störande på kamerorna och ljuset från Mars suddar ut Phobos. År 1959 publicerade Rysslands ledande planetfysiker, I S Shklovsky, resultaten av sina undersökningar. Han kom till den slutsatsen, att Phobos är en artificiell satellit, troligen gjord av aluminium.

"Vi måste antaga att Phobos är ihållig, liksom en konservburk där innehållet avlägsnats," sade han. "Den är en konstgjord satellit åt Mars." Shklovsky baserar sitt uttalande på fyra egenskaper hos Phobos:

1. Ingen annan planet har månar som är lika små som Phobos,

2. Båda Marsmånarna, Phobos och Deimos, ligger ytterst nära planeten. Phobos befinner sig endast 5.000 miles från Mars yta.

3. I motsats till alla naturliga månar, förflyttar sig Phobos i sin bana tre gånger så snabbt som Mars. Detta är omöjligt för en naturlig måne enligt gällande astronomiska teorier. Ingen naturlig satellit kan rotera fortare än planeten den kringcirklar, därför att både planeten och satelliten ursprungligen

formades av samma substans, som ju roterade med jämn hastighet.

4. Phobos saktar in farten och håller på att falla in mot Mars. Samma sak händer också med alla av människan tillverkade satelliter som skjutits ut i en bana av USA och Ryssland.

Vetenskapsmän över hela världen hälsade Shklovskys teorier med blandade känslor. Dr H M Sinton, en astronom vid Yerkes-observatoriet, Williams Bay, Wis., instämde med Shklovsky i ett uttalande inför US National Academy of Sciences.

"Phobos kan mycket väl vara en väldig stad i rotation, full av män, kvinnor och barn," sade han. "Den andra månen, Deimos, kan också vara en sådan." Ett instämmande kom också från en av världens ledande astronomiska experter, astrofysikern dr Fred Hoyle, professor i astronomi vid Cambridgeuniversitetet i England samt medarbetare vid både Mt Wilson och Palomar-observatoriet i Californien.

"Detta är den enda teori jag hört talas om som helt täcker mysteriet med dessa två månar," sade han. Dr S Fred Singer, professor i astronomi vid University of Maryland och nyckelfigur i NASA:s Marsraketprojekt, instämde också.

"Om Shklovskys beräkningar är riktiga kan Phobos vara artificiell, ihålig och därför gjord av intelligenta varelser," sade han.

Andra vetenskapsmän är inte överens med Shklovsky och hans teori. Dr E C Slipher, "director emeritus" vid Lowell-observatoriet nära Flagstaff, Ariz., trodde att det skulle vara en fysisk omöjlighet att få en sådan satellit in i en bana. Astronomen Clyde W Tombaugh, knuten till New Mexico-universitetets forskningscentra i Las Cruces, sade:

"Att få upp en sådan satellit skulle anstränga möjligheterna våldsamt till och med för en värld med stora resurser. Den stora metallbristen på Mars skulle ha gäckat dem på de nödvändiga materialen."

"Det är inga argument", gennämde dr Singer. "Det är som att säga att egyptierna inte kunde ha byggt pyramiderna." Sedan förklarade han sin egen åsikt om varför den gigantiska satelliten hade placerats i sin bana: den tjänstgjorde som "dämsugare" för strålning. "Dess ändamål är helt enkelt att absorbera strålningsbältena kring Mars, så att marsinvånarna kan arbeta i närheten av planeten utan att riskera utsättas för skadlig strålning," sade han.

Tills de planerade försöksraketerna sänds iväg från Cape Kennedy för att utföra sin mission att undersöka Phobos, kommer ingen säkert att veta huruvida månen är gjord av marsinnevånare eller ej. Den kan tänkas vara bebodd av intelligenta varelser som har levt inuti den i århundraden.

"The Inquirer"/"BSRA-Journal"

SÖKAREN... (Forts från sid. 24)

drar även med en artikel om "Den Sjungande Stenen", ett mycket märkligt mineral som tycks ha en stark inverkan på våra psykiska funktioner. Denna understen, Lapis Lingua, gör bevisligen en betydande telepatisk och klairvoyant förmåga.

Ännu Flygande Tefat förbigås naturligtvis inte, och förutom två längre artiklar; en om den (som man uttryckte sig på den tiden) "mirakulösa uppenbarelser" i en liten ort i Portugal år 1917, samt en artikel där tefatsförfattaren G H Williamson anses avslöjad, får man också veta att vi tydligen är lyckliggjorda med ett antal rymdmänniskor även i Sverige. Ev. kommer svenska kontaktpersoner att inom kort skriva en bok om sina upplevelser.

SÖKAREN håller 16 A4-sidor - mycken god läsning alltså, och vi kan bara rekommendera den på det varmaste. Om Ni sänder in 5:- snarast får Ni de ytterligare 3 nummer som beräknas utkomma i år. Adressen är: Box 3063, Stockholm 3.

MALMÖ INTERPLANETARISKA SÄLLSKAP
Fack 2012 - Malmö 2